

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 9 (271), вересень 2024

Поклич Мене

Поклич Мене в день неволі, широко поклич,
Коли життя у неволі, коли темна ніч.
Я буду з тобою поруч, коли плачеш ти,
Лише подивись на зорі і небо — із висоти.

Я сам тебе порятую. Я — шлях і життя.
Я — Твій Рятівник. Я чую. Я — майбуття.
У добрі часи й недобрі шукай Мене,
Коли затуляє горе і поруч — зле.

Біда несподівано виб'є із колії,
Та йде допомога від Бога в лихій біді.
Звертайся до Мене охоче. Надійся, чекай.
Я поруч з тобою плачу. Мене прославляй.

Поклич Мене в день неволі, широко поклич.
Я дам тобі кращу долю у темну ніч...
Я завжди з тобою поруч, про це пам'ятай,
Свій зір направляй угору, мине печаль.

Тетяна МОРОЗ

Зупинись на своїй дорозі

Ми живемо у світі, що постійно вирує, мов буря. Наші дні сповнені гігабайтами інформації, хаосом справ, зустрічей, обов'язків. Ритм життя пришвидшується настільки, що ми часто забуваємо зупинитися, перевести подих і задуматися про сенс усього, що відбувається навколо нас. У той час, коли наше серце рветься до наступного завдання, втілення нових планів, Бог закликає нас зупинитися, почути Його і побачити справжню красу життя.

У книзі Єремії Бог дає просту, але важливу пораду: «На дорогах спиніться та гляньте, і спитайте про давні стежки, де то добра дорога, то нею ідіть, і знайдете мир для своєї душі! Та вони відназали: Не підемо!» (Єр. 6:16). Ці слова закликають нас зробити зупинку, знайти можливість озирнутися назад, подумати про своє життя і перевірити, чи не збилися ми з правильного шляху. Щоб налаштувати наш внутрішній компас, треба зупинити його стрілку, дати їй час заспокоїтися.

Ця зупинка — це не втеча від світу, а можливість знайти в ньому Бога. У метушні ми часто втрачаємо здатність поміча-

ти тих, хто поруч, природу, навіть власних рідних. Але коли зупиняємось, ми знову починаємо цінувати прості речі, які дарує нам життя. Як важливо виділяти час для тихого перебування з Богом у молитві, для роздумів над Його Словом. Це момент, коли ми, залишившись самі з собою, відновлюємо духовну силу. Ісус закликав учнів: «Увійди до своєї комірчини, зачини за собою двері, і помолися Отцеві своєму» (Мт. 6:6).

Іноді зупинка — це прогулянка в тиші парку, коли сер-

це заспокоюється під шум листя. Іноді — це молитва вдома, на самоті, читання Біблії. Така зупинка стає благословенням, яке дарує нам мир. Це час, коли Бог очищає наші душі від шуму світу і допомагає знову налаштувати наші внутрішні стрілки на істину.

Навіть компас працює правильно лише тоді, коли стрілка зупиняється, приходять в стан спокою. Наше життя також потребує час від часу періодів тиші, коли ми можемо переоцінити пріоритети, знайти Божий

дорогу і відчутти Його присутність. Навіть, щоб розібратися в собі, сформувані чіткі позиції і відповіді на те чи інше питання. Тож давайте зупинимось на мить, щоб почути тихий голос Бога, і знайдемо для цього час у своєму щоденному житті. Робімо постійно зупинки у своєму житті, вони корисні.

Бог чекає на нас у цих тихих моментах. Тільки зупинившись, ми зможемо почути Його.

Олександр ГЕНІШ,
редактор газети
«За віру Євангельську»

Наша зброя в Христі

стор. 2

Не знецінюй малих справ

стор. 4

ЧИ ТИ ЗНАЄШ, ЯКОЮ Є БОЖА ЛЮБОВ?

стор. 6

Чотири поради місіонерам

стор. 7

Горе, як засіб зближення

Я бачила декілька пар, які розлучилися після того, як пережили спільне горе. Вони не змогли пробачити одне одному, що горюють по-різному. Через цей різний спосіб горювання часом здається, що інший насправді не любив втраченого. Комуś легше проживати біль мовчки, комуś зі словами й плачем. Когоś катує це мовчання, а комуś плач розриває душу, і він відсторонюється ще більше.

Думаю, кожен це бачив, а хтось навіть переживав. Але є стосунки сімейні або дружні, де люди пройшли через втрату й стали ще ближчими. Так буває, коли люди змогли проговорити й прийняти свою різність у горюванні і разом із тим плакати спільно. Так буває, коли люди змогли вірити в краще в іншому, не маючи видимих доказів, а також коли були вірними й посвяченими.

В українському суспільстві багато тріщин і розломів, бо ми переживаємо дуже різний досвід війни й втрат. Ми проявляємо не лише різні способи горювання, але й дуже різну його природу.

Дружини, батьки й діти військових відчувають са-

мотність серед сімей, які не перебувають у тривожному очікуванні своїх близьких із поля бою. Люди, за спиною яких залишилися стерті з лиця землі їхні домівки й міста, почуваються самотніми серед тих, хто живе у своїх домівках.

У тих, які стали емігрантами, теж свій біль, бо вони втратили всі соціальні зв'язки й те, до чого були прив'язаними.

Люди, які втратили найдорожче, поховали близьких, що загинули на полі бою або під руїнами, почуваються самотніми у своєму горі, коли бачать чийсь безтурботне й легковажне життя, інколи їм ця велика жертва може здаватися марною.

Ми майже перестали сердитися на ворога, бо він уже втратив для нас ту людськість, якій є сенс дарувати свої емоції. Ми адресуємо свій біль і емоції одне одному, бо це природно. Інколи ми відчуваємо самотніми серед інших українців, які не прожили той самий досвід. Але варто розуміти, що ми переживаємо різний досвід війни — і ми в цьому не винні. Винний той, хто ці втрати спричинив, оці всі дуже різні втрати.

Нам стратегічно важливо навчитися приймати одне одного в нашому різному проживанні горя. Єднання — не найсильніша сторона українців. Але це той випадок, коли треба перемотати стереотипи про самих себе. Нам дуже важливо бути митробудівниками. Ні, не з ворогом, а між собою. Учись одне одного розуміти, уміти чути свої слова вухами іншого. Учись плакати з тими, хто плаче, і намагатися радіти з тими, хто радіє.

Важливо кожному знайти найбільшу точку продуктивності саме у своїй умовній категорії й будувати мости співпраці з іншими умовними групами для перемоги. Не всі всі зрозуміють.

Не всі українці будуть зразково свідомими й жертвними. Але нам треба будувати єдність між собою й набувати союзників на тому рівні, на якому спроможні. Давати одне одному зону росту, а не відштовхувати.

Ольга КОНДЮК

ЧИ ТИ ЗНАЄШ, ЯКОЮ Є БОЖА ЛЮБОВ?

Споконвіків люди намагались пояснити одне з найголовніших почуттів — почуття любові. Любові до Бога, до ближнього, до представника протилежної статі, до навколишнього світу, до того, що складає їх смаки та інтереси і т. ін. Цих визначень є безліч, викладених у віршах, піснях, прозових рядках...

Вічне Слово Боже відкриває істину, що «...Бог є любов» (1 Ів. 4:8). Любов, до кого б чи до чого б вона не була, завжди знаходила своє вираження. Діти часто, намагаючись перекопати батьків у величині своєї любові, кажуть: «Люблю тебе аж до неба!». Юні та дорослі запевняють, коли люблять, що «готові зірку з неба дістати», «кинутись у вогонь та піти у воду», «віддати все, і жити в тому числі»... Проте нерідко стається так, що ці слова залишаються лише словами, і не більше. Виникає запитання: «Чи була це любов?». Адже «Ніколи любовне перестане» (1 Кор. 13:8).

Закінчення на стор. 6

Наша зброя в Христі

Дорогі браття і сестри,

Хочу звернути вашу увагу на важливий урок, який ми можемо взяти з історії про зцілення, описаної у книзі Дій апостолів. Вона розповідає про те, як апостоли Петро і Іван зустрілися з чоловіком, який не міг ходити і просив милостині. Він сподівався отримати від них щось матеріальне, але Петро відповів: «Срібла й золота в мене нема, але що я маю, даю тобі: У Ім'я Ісуса Христа Назарянина устань та й ходи!» (Дії.3:3-8). І одразу після цих слів чоловік був зцілений і почав ходити, радіючи і хвалячи Бога.

«Як побачив же він, що Петро та Іван хочуть у храм увійти, став просити в них милостині. Петро ж із Іваном поглянув на нього й сказав: Подивися на нас! І той подивився на них, сподіваючися щось дістати від них. Та промовив Петро: Срібла й золота в мене нема, але що я маю, даю тобі: У Ім'я Ісуса Христа Назарянина устань та й ходи! І, узявши його за правицю, він підвів його. І хвилі тієї зміцнилися ноги й суглобці його!... І, зірвавшись, він устав та й ходив, і з ними у храм увійшов, ходячи та підскакуючи, і хвалячи Бога!» (Дії.3:3-8)

Ця історія має велику актуальність для нас, особливо у нашому сьогоднішньому світі. Кожен день ми стикаємося з людьми, які потребують нашої допомоги, які шукають підтримки та полегшення у важких обставинах. Як і той хворий, багато людей навколо нас просять про милостиню, про допомогу, хоч і не завжди прямо.

Ми, християни, часто опиняємося в ситуаціях, коли нам не вистачає матеріальних засобів для допомоги. Як і Петро та Іван, у нас може не бути срібла й золота. Але в нас є щось набагато більше і важливіше: віра в живого Бога, віра в Ісуса Христа. І наше завдання — ділитися цією вірою з іншими.

Важливим є те, що ми діємо «в Ім'я Ісуса Христа». Ця мотивація йти в небезпечні чи важкі місця служіння, виводити людей з темряви в світло, робить нас справжніми слугами Божими. Жодна матеріальна вигода не зможе замінити ту силу, яку ми отримуємо від нашої віри.

Крім того, Петро, взявши чоловіка за правицю, показав нам важливість особистого контакту і підтримки. Нам слід не лише проповідувати з трибу-

ни, а й бути поруч, «взяти за правицю», розділити страждання, підтримати людей в їхніх труднощах. Коли ми діємо так, наші слова стають справжніми, вони проникають у серце і мають силу змінювати життя.

Результат нашої віри може бути вражаючим. Подивіться, як швидко чоловік зміцнився фізично, як відновився його дух. Він встав і почав ходити, і, що найважливіше, він хвалив Бога. Це показує, як слова віри мо-

жуть впливати не тільки на фізичний стан людини, але і на її дух, на її внутрішній стан і бажання жити.

Отже, давайте не забувати про ці важливі уроки. Нехай наша віра буде сильною, нехай наше служіння буде щирим і відданим, і нехай ми завжди будемо готові допомагати людям не лише матеріально, але і духовно, «в Ім'я Ісуса Христа».

єпископ Олександр КОТОК

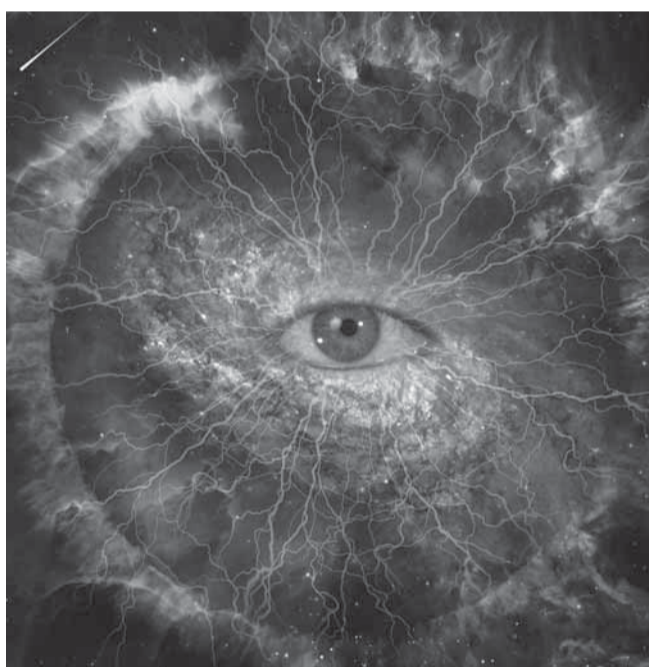
ІНКОЛИ ЗАПИТУЮТЬ:
«Хто створив Бога?» Спробуємо відповісти на це запитання.

Хто створив Бога?

Відповідь проста: ніхто. Бог за визначенням не має початку. Але за поверхневою наївністю цього запитання прихований дуже глибокий філософський принцип: із нічого не вийде щось. Абсолютне ніщо не може бути причиною чогось. Ніщо не може породити щось. Точно так, як щось не може бути причиною власного існування, тому що в цьому випадку воно мало б існувати до самого себе.

Тож якщо колись не було нічого, то й сьогодні нічого не повинно бути. Якщо щось існує зараз, значить, щось існувало завжди. А те, що існує завжди, не має початку і причини не потребує.

Таким чином, наявність тимчасового, залежного, обмеженого й кінцевого буття доводить існування чогось

вічного та самодостатнього. Якщо існує хоч щось, чого могло б і не бути: чи то травинка, галактика, комаха, уряд, немовля, ми з вами, — то існує і щось, чого не бути не може.

Ми ж стоїмо перед очевидним фактом: Всесвіт як сукупність простору, часу та матерії існує. І це може мати лише два варіанти пояснення. Або сам Всесвіт вічний і тому не потребує будь-якої причини для свого існування, або ж він має початок.

Якщо Всесвіт мав початок, тоді причина його існування повинна бути поза самим Всесвітом, поза матерією (тобто надприродною), поза простором (нескінченною), а також поза часом (вічною). Ба більше, якщо матеріальний світ мав початок, то перший миті його існування жодний інший його стан передувати не міг. А єдиним типом причинності, що

не залежить від попереднього стану системи, є чиесь волевиявлення. На таке здатна лише особистість.

От і виходить, що все, що спостерігаємо в цьому світі, уже самим своїм буттям доводить, що існує вічна, нескінченна й надприродна Особа, яка з власної волі створила все з нічого. Її, цю Особу, і називають словом «Бог».

У тому й полягає загадковість логіки атеїстів. Поки розмова має абстрактний характер, вони погоджуються з очевидним твердженням: тимчасове (те, що мало початок) потребує причини і творця, а вічне (що не мало початку) — не потребує. Але щойно розмова переходить у предметну площину, вони готові вірити, що Всесвіт, який мав початок, виник сам по собі й не потребує Творця для свого існування, а безначальний Бог чомусь раптом повинен мати початок.

Гендерно-нейтральне виховання — найбільш чудернацька фікція нашого часу. Прирівняти його можна хіба до міфу про шкідливість глютену чи науковий ступінь Грети Тунберг, та й то, ці два міфи не будуть нести такої значної шкоди, як виховання дітей під впливом новомодної істерії довкола ідентичності.

Насамперед, прояснимо термінологію. Гендерно-нейтральне виховання — це принцип невтручання у процес статевої самоідентифікації дитини. Це коли педагоги (або батьки) не нав'язують дитині соціальних ролей стереотипно прив'язаних до статі. Звучить не погано, еге ж? Що це означає на практиці?

Прихильники гендерно-нейтрального виховання розділяють біологічну стать і гендер, як два різних поняття. Біологічна стать — це, мовляв, наявність первинних статевих ознак, певного виду геніталій (пеніс або вагіна), а от гендер — це те, як людина себе ідентифікує, як почуватися, як хоче, щоб її сприймали у суспільстві. І гендер далеко не завжди збігається зі статтю. Він є результатом виховання.

Від цього нічим не підтвердженого припущення виникла ідея виховувати дітей «нейтрально», не розповідаючи їм про різницю в статі і даючи можливість обирати ким бути. Ця істерія доходить до верхівки і уже міністри та депутати волають про насильство над дітьми, яких «заганяють у пастку гендерних стереотипів і соціальних ролей» і про те, що з цим треба негайно боротися на державному рівні.

І це найбільш антинаукова маячня, яку лиш можна було вигадати!

Я розповім вам про науково підтверджені дослідження і цікаві експерименти.

Новини

29–31.08.2024 волонтерами Дубенщини на Херсонщині було проведено 5 служінь та водне хрещення. В поїзді брали участь безпосередньо волонтери Віталій Куріч, Олексій Гарбар, пастори Микола Кондратюк, Василь Глабець та благовісник Мусій Губеня;

01.09.2024 в церкві с. Тинне на дяконське служіння були рукопокладені Царук Роман Леонідович та Башалій Олександр Анатолієвич. Священнодію звершував єпископ Олександр Коток та місцеві служителі;

08.09.2024 відбулася молодіжна зустріч Здолбунівського району на природі. Молодь активно долучилася до тематичного квесту та мала час для спільного дозвілля. Особливої уваги заслуговує секція запитань і відповідей з молодіжними керівниками. Віктор Давидюк, керівник молоді Рівненської області, та Анатолій Кибукевич, керівник молоді Здолбунівського району, відповіли на важливі запитання про «Цінність помісної церкви». Це спілкування дало молоді змогу глибше усвідомити свою роль у служінні та значущість помісної церкви.

В церкві ХВЄ с. Смодва на пресвітерське служіння обрано Тіто-

ва Андрія Івановича. Діючому пресвітеру Козаку Євгену Євгеновичу подякували за служіння, оскільки відтепер він звершуватиме пасторське служіння в церкві с. Хорупань. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Полицяк та служителі сусідніх церков.

На дяконське служіння в церкві «Благодать» м. Вараш були рукопокладені Мирончук Євген, Романчук Сергій, Бойко Роман та Васильчук Віталій. Служіння рукопокладення звершували єпископ УЦХВЄ Олександр Коток, старший пресвітер району Сергій Секан, пресвітер Василь Савонік та місцеві служителі.

В цей же день відбулося молодіжне зібрання Радивилівського району, після якого було організовано спілкування на природі. Молодь ділилася свідченнями, співали пісні, задавали запитання та отримували відповіді.

У вечірньому недільному служінні в церкві смт. Володимирець були рукопокладені на дяконське служіння Пласкін Сергій, Луковець Едуард, Капарчук Анатолій та Капарчук Василь. Служіння звершували єпископ УЦХВЄ Олександр Коток,

ст. пресвітер району Сергій Секан, пресвітер Микола Федіна та Володимир Капарчук.

На базі церкви с.Серники відбулася молитва за благословіння вчителів недільної школи Зарічненського району;

14.09.2024 на базі церкви «Добрий Самарянин» с.Зозів було проведено зустріч з сім'ями військових! Словом служив відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак, пастор місцевої церкви Дмитро Семешук, капелани церкви Сергій Ванек, представник місцевої влади Олена Крупеня, ведучий заходу, капелан Руслан Назаренко. Загалом акцію відвідали понад 40 сімей. Ціль акції: молитовна, духовна і матеріальна підтримка сімей.

В Малині відбулася обласна духовно-збудовча конференція для служителів Житомирщини та їхніх дружин. В заході взяли участь та поділилися настановами з Божого Слова старші служителі Рівненщини Олександр Коток і Олександр Кузьмич;

15.09.2024 в церкві с.Купель Рокитнівського району на пресвітерське служіння було обрано Ковалевича Віталія Володимировича. В член-

ському зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Лесковець та інші служителі.

В церкві с. Кідри на дяконське служіння були рукопокладені Лепуга Віктор Іванович та Павлюк Степан Павлович. Служіння рукопокладення звершували перший заступник єпископа Рівненщини Олександр Чернюшок, ст. пресвітер району Сергій Секан та місцеві служителі.

В церкві с. Пятигори відбулося святкове зібрання — Свято подяки. Господь благословив своєю присутністю. В святковому зібранні взяли участь пресвітери сусідніх церков, а також з Тернопільщини. До присутніх також звернувся старший пресвітер району Василь Кондратюк.

Церква с. Повча відзначила ювілей 100 років та День Подяки. В святковому зібранні взяли участь старший єпископ УЦХВЄ Анатолій Козачок, єпископ Олександр Коток, заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, старші пресвітери районів Вадим Савченко, Василь Глабець та Микола Кондратюк, а також пресвітери сусідніх церков. Співом служив гурт «Благовісник». Після зібрання

усі присутні були запрошені на обід та спілкування;

20–22.09.2024 на одній з баз Київщини пройшов третій медіаретрит УЦХВЄ, що зібрав керівників медіавідділів обласних об'єднань з різних нуточків України. Основний фокус було зосереджено на Комунікаційній стратегії Церкви. Про «Тактику інтерв'ю» говорив викладач КНУ ім. Тараса Шевченка, шеф-редактор інформаційно-аналітичного порталу «КиївВлада» Ігор Дармоустук. Проповіддю на тему «Сила закваски» поділився заступник старшого єпископа УЦХВЄ Віталій Яцюк. У суботу викладала PR-спеціалістка та журналістка Ірина Котвицька. Про організаційні процеси в роботі ЗМІ, християнський контент для зовнішньої аудиторії та секрети блогінгу розповіла команда журналістів з «РадіоМ» Едуард Куриленко, Ігор Середа та Інна Царук. Про професійну постановку відеокадру розповів і продемонстрував на практиці продюсер та режисер Дмитро Михайлов. Два онлайн-семінари були від фінських та ізраїльських фахівців на тему «Штучний інтелект на службі Царства Божого». На завершення медіаретриту словом поділився керівник

Гендерно-нейтральне виховання суперечить здоровому розвитку дитини: експерименти і дослідження

Стать — це не лише пеніс, або вагіна. Спрощуючи поняття статі до первинних статевих ознак, антипедагогі доводять власну некомпетентність і незнання основ фізіології та нейробіології. Стать закладається у дитини у період внутрішньоутробного розвитку. Саме тоді формується основна статеві ознака — МОЗОК. Науково доведено, що за своєю структурою мозок чоловіка відрізняється від мозку жінки. І забудьте про оті феміністичні картинки де дві копії мозку, підписані як «Чоловічий» та «Жіночий», щоб продемонструвати, що різниці немає зовсім. Це брехня і маніпуляція.

Мізерний відсоток дітей (близько 1%), народжуються з хибою мозку. Це відбувається внаслідок гормонального збою в організмі матері, яка продукує надлишок жіночих, або чоловічих гормонів, виношуючи дитя. Унаслідок формується не відповідно до біологічної статі. Але це виключення. Не норма. Рідкість. Аномалія.

99% дітей народжуються з нормальним мозком, який відповідає за структурою і будовою їхньої біологічної статі. Що це означає? А те, що такий мозок продукує саме ті гормони, які роблять хлопчика — хлопчиком, а дівчинку — дівчиною. І виховання тут ні до чого!

Численні дослідження і експерименти довели, що гормональний вплив і активність певних ділянок мозку робить хлопчиків більш схильними до агресивної поведінки і спричинює їхній інтерес до техніки, автомобілів, роботів, пізнання того, як влаштований світ. Жіночі гормони і активні центри у жіночому мозку роблять дівчаток більш схиль-

ними вибудовувати соціальні зв'язки та мати більш м'який характер. Ми зараз говоримо про статистику (це уточнення для охочих розповісти про агресивних дівчаток, які граються машинками. Такі дівчатка є, але вони не гендерні фрики, а просто мають певні риси характеру та певний темперамент).

Експеримент з гендерно-нейтральним вихованням у канадській школі провалився. Діти продовжували називати себе Він і Вона та гратися у звичайні хлопчачі і дівчачі ігри. І лише під тиском з боку вчителів, які вирішили продовжити експеримент, діти почали приміряти на себе й інші, не властиві їм ролі. Чи щасливішими від цього стали діти — питання відкрите, бо деякі батьки забрали засмучених і переляканих дітей із експериментальних класів. Але керівники проєкту звісно ж щасливі.

Експеримент із зеленими макаками, які ну зовсім ніц не

знають про людські соціальні стереотипи і ролі, показав, що стать — це мозок. Перед макаками висипали купу іграшок і знаєте що? Правильно, самиці розібрали лялечок, ведмедиків і трохи машинок, а самці похапали лише техніку і рогатки. Антипедагогі були б у відчаї від такого. Але, вони книжок не читають і в доказову науку не вірять.

Найбільш страшний експеримент на живій дитині розпочався у 1966 році, коли в Канаді народився хлопчик, якому внаслідок невдалої операції пошкодили пеніс. Психотерапевт і сексолог Джон Мані (який вірив у те, що стать виховують а не народжують), переконав батьків хлопчика здійснити зміну статі і виховувати його як дівчинку. Хлопчиків зробили ряд операцій і проводили гормональну терапію. Ідеальною обставиною в експерименті було те, що у дитини був одно яйцевий брат-близнюк. Тож, було з чим порівняти ре-

зультат від цих дій. До 10 років штучно створена дівчинка інстинктивно поводитися як хлопчик, не зважаючи на усі зусилля батьків, не носила суконь і не гралася ляльками. У 14 років остаточно вирішила, що вона є хлопчиком. Маючи ряд психологічних травм через своє скалічене терапією тіло і тиск батьків та доктора Мані, дитина висловлювала суїцидальні пориви. У юному віці хлопець остаточно повернув собі стать, адаптувався у школі, згодом одружився. Його брат-близнюк покінчив із собою через важку депресію, а сам піддослідний убив себе у віці 38 років, так і не впоравшись із психічним та фізичним каліцтвом.

Усе це доводить, що гендерно-нейтральне виховання — не більше, аніж данина моді. Усі ці діти закордонних селебритіс — хлопчики у сукнях і хлопчачуваті дівчатка, це не вільні від стереотипів щасливчики, а майбутні пацієнти психікаренів.

40% людей зі статевою дисфорією (не визначених чи тих, хто має відмінний від статі гендер) — потенційні самогубці з клінічною депресією. Це колосальна цифра, яку варто запам'ятати.

Ті, хто воляють про нещасливу жіночу долю біля кухонної плити, застрягли у 19 столітті. Сьогодні ніхто не силує дівчаток бути кухарками, ніхто не забороняє хлопчикам ставати візажистами. Сьогодні нормальні люблячі батьки не нав'язують дітям соціальних ролей. Зате батькам нав'язують антинаукові теорії і проводять дуже страшні та дивні експерименти над дітьми. Для чого? Питання відкрите.

Що робить відсутність таких нібито шкідливих гендерних стереотипів з психікою особистості на стадії її формування? Штучно позбавляючи дитину базових орієнтирів, як то соціальні ролі чоловіка та жінки, ми не зрощуємо надлюдину, здатну самостійно опанувати сакаральні істини, ні. Ми натомість, вибиваємо з-під її ніг той твердий ґрунт на котрому мали би вибудовуватись її переконання, вподобання і риси характеру, моделі взаємодії із соціумом і представниками протилежної статі. Виховуючи дитину без орієнтирів на її стать, ми не робимо її щасливішою і вільнішою. Ми просто залишаємо пробіл у надважливій історії про світ і буття у ньому. Дитина змушена буде заповнювати його тим, що дасть їй інше оточення, як то одноклітки, мас-культура і пропаганда.

Останнє напевно посміхнене любителів стверджувати, що подивившись на гей-парад, дитина не стане геєм. Та й зрештою, сам початок цієї статті прямо говорить

про те, що перевиховати фізично здорову дитину у протилежну стать — марна затія. Наврядчи можливо нав'язати нетрадиційну орієнтацію дитині, яка має мозок, сформований відповідно до її біологічної статі, еге ж? І так і ні.

Виховання не може змінити статеву самоідентифікацію, пропаганда, як частина виховного впливу, також не може змінити її, але цілком спроможна вибити орієнтири з-під ніг несформованої особистості і розхитати її систему цінностей, змусивши сумніватися у тому, чи «все аж так однозначно». Соціологічні опитування у Британії та Швеції дали приголомшливі цифри зростання показників гендерної дисфорії серед підлітків і зокрема чоловіків 18–24 років. Якщо відкинути ймовірність того, що людство має епідемію вродженого гомосексуалізму, тоді що це, як не продукт пропаганди, штучно створеної моди на «небінарність»? Чи усі ці підлітки врешті стануть трансгендерами або гомосексуалістами? Не факт. Але чи матимуть вони психологічні проблеми, що впливатимуть із неможливості самоідентифікувати себе відповідно до вродженої статі? Безперечно!

Модні тенденції розмивання біологічно неспростовних фактів на зміну штучним конструктам не дбають про психологічне благополуччя соціуму. Це прозвучить дико для адептів «21 століття» і «європейських» цінностей, але звичай, щоб виховати психологічно цілісну і здорову людину, достатньо здорової сім'ї з люблячими татом і мамою. Без жодної боротьби з архаїчними стереотипами.

Єва ЄНДРИК, Кабінет експертів
<https://vsirazom.ua>

медіа відділу РОО УЦХВЕ Олександр Геніш, зазначивши основні завдання для медіа служителів та контекстуальні особливості сучасності, в яких доводиться працювати;

21.09.2024 відбулася сестринська конференція в церкві «Благодать» м. Вараш. Словом настанови ділилась Інна Алконова та сестри, відповідальні за дане служіння;

22.09.2024 в церкві с.Підлісне Дубровицького району на пресвітеріальній служіння обрано Бортніка Сергія Петровича. В членському зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Василь Хомич, пастор Сергій Кібиш. Також церква та старші служителі подякували Сегійчуку Михайлу Григоровичу за багаторічне жертвове служіння пастора, яке він ніс до цього часу.

В церкві с.Бишляк на дяканське служіння були вибрані Сад Віталій Миколайович та Сад Леонід Григорович. В членському зібранні взяли участь ст. пресвітер району Сергій Секан, ст. пресвітер церкви с. Кідри Сергій Кібиш та місцеві служителі.

На базі церкви «Жива Надія» с.Оженин, в центрі села, відбулося служіння подяки за жнива. В зібранні взяв участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівнен-

щини Микола Свірчук та інші служителі УЦХВЕ.

В домі молитви УЦХВЕ м. Здолбунів відбулося подячне зібрання, присвячене табірному служінню. Команди з різних церков південного та центрального регіонів Рівненщини зібралися, щоб разом подякувати Богу за охорону та благословіння в табірному служінні. У зібранні приймали різні команди, які співали та свідчили про Божу роботу під час таборів. Основну частину співом служив хор із с. Іллін. Зі словами натхнення до присутніх звернулися Михайло Бузян, відповідальний за табірне служіння Рівненщини, Оксана Рошук, відповідальна за дитяче служіння, Віктор Давидюк, керівник управління молоді, а також Микола Кулакевич, пастор і благовісник з Харківщини. Перший заступник старшого служителя Рівненщини Олександр Черниш також поділився словом підбадьорення та настанови. Після служіння всі присутні мали можливість поспілкуватися за святковим частвуванням, дякуючи Господу за Його вірність та підтримку в проведенні таборів.

Представники Рівненського обласного об'єднання Української Церкви Християн Віри Євангельської передали автомобіль швидкої допомоги на потреби військовослужбовців.

Не судіть

Літній чоловік з 25-річним сином зайшли у вагон потяга і сіли на свої місця. Молодий чоловік сів біля вікна.

Як тільки потяг рушив, він висунув руку у вікно, щоб відчуті потік повітря, і раптом захоплено закричав:

— Тату, бачиш, всі дерева йдуть назад!

Літній чоловік усміхнувся у відповідь. Поруч із ними сиділа подружня пара. Вони здивовано спостерігали за дивною поведінкою молодого чоловіка, в якому його батько, здавалось, не бачив нічого дивного.

Пішов дощ, і краплі дощу торкнулися руки молодого чоловіка. Він знову переповнився радістю і закрив очі. А потім закричав:

— Тату, іде дощ, вода торкається мене! Бачиш, тату?

Пара, яка сиділа поруч і хотіла чимось допомогти, запитала літнього чоловіка:

— Чому ви не відведете сина до якоїсь клініки на консультацію?

Літній чоловік відповів:

— Ми щойно з клініки. Сьогодні мій син вперше в житті побачив своїми очима ...

Не сіяв — і не дано буде жати

Плоди прекрасні нашої землі,
Зігріті сонцем зрошені дощами;
Духмяний хліб на нашому столі,
Благословенний Божими руками...

Зібрались ми у цей чудовий храм,
Щоб милосердю Божому вклонитись.
Життя з достатком дав Всевишній нам,
Так хочеться сьогодні цим хвалитись.

Так хочеться сказати: — Отче наш!
Ти дав нам край такий благословенний.
Прийми подяку в цей прекрасний час,
Допоможи ділитися з нужденним.

Бо ж не у всіх зросли такі плоди,
І не у всіх так колосились ниви.
Дай пам'ятати, Господи, завжди,
Що той під сонцем дійсно є щасливим,

Хто щедро сіє, щедро роздає,
І ближнього хто в горі помічає.
Йому Господь сторицею дає,
На небі скарби він собі збирає.

А якщо хтось ховає про запас,
А ближньому не думає вділити, —
Повір: добро відміниться в свій час —
І вже не зможе більше послужити.

І зрозумій, ще саме основне:
В житті проблеми кожний може мати.
В той час підтримка ближніх обміне,
Не сіяв — і не дано буде жати...

Тож роздивись: чи брат твій, чи сестра,
Можливо, перед Господом нужденні.
Сьогодні день твій, це свята пора;
Ти поділись — і будь благословенним.

І стане дар твій скарбом в небесах,
І радістю у домі твоїх ближніх,
Молитвою подяки на вустах...
Сторицею віддасть тобі Всевишній.

Марія МОСІЙЧУК

Хліб під час війни — він особливий.
З смаком сліз на стомлених очах.
Може інше все не так важливо,
Та без хліба бути — просто жах.

Навіть важко якось уявити,
Що без хліба може бути хтось.
Ми так звикли: у достатку жити.
Та пізнати лихо довелось.

Хліб під час війни. Ціна зростає.
Під обстрілами горить земля.
Хтось в молитві в Бога хліб благає.
Хтось підступно спалює поля.

Кожен день життям хтось ризикує,
Щоб у інших хліб був на столі.
О, якби ви знали, як цінують
Хлібом тим дорослі та малі.

Як приймають в руки півхлібини
(Бо, на жаль, не вистачить усім).
Який біль стоїть в очах людини,
Що не має зараз навіть дім.

В світі горя так багато всюди.
Всім допомогти не зможем ми.
Але поруч є голодні люди.
Разом із голодними дітьми.

І не варто думати, що, може,
Інший нагодує, та не я.
Кожен поділитись хлібом може.
Бо хіба ж ми не одна сім'я?

Хліб під час війни. Дорогоцінний.
Не забудем ми його ціну
І тоді, як буде край наш вільний,
І тоді, як спинить Бог війну.

Хліб під час війни. Для когось — диво.
Й право мати шанс на майбуття.
Це — не просто хліб. Комуś, можливо,
Він сьогодні врятував життя.

Автор невідомий

Не знецінюй малих справ

Друга світова війна виснажила Германію. Люди мали велику потребу в продуктах харчування. Радянські війська перетворили берлінські будинки в руїни. Був перекритий доступ в місто вантажних автомобілів, потягів і суден, що везли продукти. Без зовнішньої допомоги місто голодувало. Тоді у 1948 році збройними силами США і Великобританії був організований повітряний міст. За 11 місяців повітрям мільйонам берлінців були доставлені тонни продуктів.

Гейл Халворсен був пілотом одного з американських літаків. Одного разу двадцятишестирічному льотчику, який приземлився в Берліні, довелося поспілкуватися через колючу огорожу з декількома німецькими дітьми. Вони були голодними і жили в бідності, але ніхто з них не жалівся.

Вражений від побаченого, Халворсен всунув руку в кишеню, дістав звідти дві жувальні гумки, розламав їх на половину і простягнув дітям через колючий дріт. «Діти виглядали так, начебто їм щойно дали мільйон доларів, — згадував він, — вони підносили обгортку жувачки до носа і нюхали її. Вони були на сьомому небі від щастя. Я стояв приголомшений».

Під враженням від зустрічі Халворсен пообіцяв повернутися на наступний день і скинути їм ще жувальних гумок зі свого літана. Літаки з продуктами прилітали в Берлін кожні півгодини, і діти запитали, як вони впізнають його машину. «Я махну крилом» — відповів він.

Халворсен повернувся на авіабазу американських ВВС «Рейн-Майн» і закупив у приятелів гумки і цукерки, які входили в їх пайок. Він прив'язав солодощі до маленьких парашутиків, зроблених із носових хустинок, і, виконуючи свою обіцянку, махнув крилом, пролітаючи над Берліном. Діти на вулицях міста, побачивши свого друга, кинулися збирати цукерки, що падали з неба.

Операція «Дитячий пайок» почалася. Льотчик отримав прізвисько «Дядечко-Махни-Крилом».

Чи змінюється щось у цьому світі завдяки малим діям? Халворсен думає, що так.

І, що ще важливіше, Ісус думає так само. Він говорить:

«Царство Небесне подібне до зерна гірчичного, що взяв чоловік і посіяв на полі своїм. Воно найдрібніше з усього насіння, але, коли виросте, більше воно за зілля, і стає деревом, так що птаство небесне злітається, і кублиться у віттях його. Іншу причину Він їм розповів: Царство Небесне подібне до розчини, що її бере жінка, і кладе на три міри муки, аж поки все вкисне» (Матвія 13:31-33)

Ті, хто чули слова, розуміли про що іде мова. І те, і інше було вкрай маленьким. Але в той же час гірчичне зерно може прорости і стати деревом в три рази вищим тодішнього юдея. Невеличкого кусочка заквашеного тіста достатньо, щоб пару днів забезпечити хлібом декілька десятків людей. Те, що починається ненароком, закінчується з розмахом.

Один чоловік розповів вражаючу історію. Коли його дим опинився в оточенні води, внаслідок урагану «Катріна», він вплив із будівлі через вікно. Приблизно через годину чоловік помітив, що він з іншими людьми знаходяться на даху церкви. Одна жінка впала додолу і сказала: «Мої бабуся і дідусь допомагали будувати цю церкву!»

Як ви думаєте, чи здогадувалися батьки, що Бог використає плоди їхньої праці, щоб спасти їх вунучу? Вони і уявити не могли, як Бог використає плід їхньої роботи.

Так само і ви.

Чи задавалися ви питанням: «А яка користь від моєї роботи?» Те, що вам здається маленьким, комусь може здатися величезним! Запитайте про це у Бона Фоукса. В час Другої світової війни він був пілотом бомбардувальника В-17. Одного разу його літак по-

трапив під вогонь фашистських зеніток. Не дивлячись на те, що паливні баки були пробиті, вони не зірвалися, і Фоуксу вдалося посадити літак.

На наступний ранок після цього вильоту Фоукс попросив механіка подарувати йому німецький снаряд. Йому хотілося залишити сувенір на згадку про неймовірне везіння. Механік пояснив, що там був не один снаряд, але жоден не розірвався.

Техніки розібрали снаряди і виявили, що в них не було жодної вибухової речовини. Вони були пустими, за винятком одного. У ньому був лист паперу, на якому було написано: «Це все, що ми зараз можемо для вас зробити».

Відважний робітник, який стояв за конвеєром, не зарядив снаряд і написав цю записку. Він не міг зупинити війну, але міг спасти один літак. Він не міг зробити великого, але щось зробити міг. І він зробив це.

Бог творить велике за допомогою малих справ.

Проти громіздкого велетня камінець з річки здається незначним. Але Бог використав його, щоб повалити Голіафа на землю. В порівнянні з жертвуваннями монетки вдови здавалися нічемними. Але Ісус використав їх, щоб надихнути нас.

Малі справи можуть змінити світ. Сійте гірчичні зерна. Кладіть закваску. Наберіть телефонний номер. Зберіть одну монетку. Скиньте жувальну гумку з літана. Через шістьдесят років інший солдат, можливо, візьме з вас приклад, як Вождь-Махни-Крилом.

Не плутайте його з Дядечком-Махни-Крилом. Тут так само все почалося з одного подарунка.

Цей чоловік помітив дівчинку, яка плакала за колючим дротом в Багдаді. «Вона була дуже бідна, на ній було старе плаття, а тіло покривалося шрами». Солдат згадав, що у нього були закинута декілька іграшок, він побіг і невдовзі повернувся, принісши зубну щітку, свисток і іграшкову мавпочку. Він написав, що «очі дівчинки аж засвітилися від щастя». Він розповів про це у своєму інтернет-щоденнику і тисячі людей відгукнулися, запитуючи, куди можна надіслати подарунки. Так почалася операція «Дар».

У Мойсея була палиця.

У Давида була сумка.

У Самсона був ослиний череп.

У Раав була червона нитка.

У Марії було трохи мира.

У Аарона був жезл.

У Тавіти була голка.

І все це послужило для Бога.

А що є у вас?

Бог живе у найменшій із насінин, і малі справи завершуються Його силою. Він зціляє від буденності. Роби добро всюди, де ти можеш, скільки можеш, всіма можливими способами, всім, кому тільки можеш. І не думай зневажливо про незначність малих справ.

Підготувала Ірина Геніш
за мотивами книги «Ліки від буденності»
Макс Лукадо

Чому люди кричать?

Одного разу вчитель запитав своїх учнів:
— Чому люди підвищують голос, коли зляться?

Учні задумалися, і один з них відповів:
— Напевно, вони втрачають спокій і починають кричати.

Вчитель сказав:

— Але чому кричати, якщо людина знаходиться поруч? Можна ж спокійно сказати, що думаєш.

Учні пропонували різні пояснення, але жодне з них не задовольнило вчителя.

Нарешті він сказав:

— Коли двоє людей сваряться, їхні серця віддаляються одне від одного. Щоб подолати цю відстань і почути одне одного, вони змушені кричати. Чим більше вони зляться, тим голосніше вони кричать.

А що відбувається, коли двоє людей закохуються? Вони не кричать, а говорять тихо,

бо їхні серця дуже близькі. Відстань між ними зовсім маленька.

А коли вони люблять один одного ще більше? Вони вже не говорять, а лише шепочуть, і стають ще ближчими. Їхня любов настільки сильна, що їм не потрібні слова. Вони просто дивляться одне на одного, і цього до-

статньо, щоб усе зрозуміти.

Тому, коли ви сперечаєтесь, не дозволяйте своїм серцям віддалятися. Не кажіть слів, які збільшують відстань між вами. Інакше настане день, коли ця відстань стане такою великою, що ви вже не знайдете шлях один до одного.

Жінки молились... перша, друга, третя.
Повз кожної проходив Ісус.
На всі молитви першій відповів Він.
Та очі висушив її від сліз.

І довго, ніжно з нею говорив Він.
Все посміхався й ніжно потішав.
Чекав, коли засвітиться в надії,
У жінки, що молилася, душа.

Із другою ось жінкою став поряд
І руку на плече Христос поклав.
Підтримав душу поглядом Він добрим,
Коли молилась гаряче вона.

Схилилася і третя жінка низько,
Слова злітали тихо з її уст.
Але до неї не прийшов Спаситель близько,
І слова не промовив Ісус.

На три молитви відповідь дав трьом Він.
Для кожної свої були слова.
Багато світла Ісус дав першій.
Лиш трохи другій, третій — промовчав.

Господь мій! Як же так? Не розумію.
Ти на молитву третю промовчав.
Любов не може бути лицемірна.
Ти — Бог-любов і не відповідав.

Ісус відкрив для мене таємницю:
Як перша помолилася душа,
Я мусив був подвоїти їй сили,
Щоб далі могла звершувать свій шлях.

Зміцнити треба крила її віри,
Щоби могла здійматись в небеса.
Із серцем першої потрібно бути поряд,
Щоби її зміцнилася душа.

Для другої душі треба підтримка,
Цієї жінки віра так міцна.
Достатньо лише погляду з любов'ю,
Я знаю, зрозуміє все вона.

Та іноді пригнічують сумніви,
Коли почує грізний бурі шум.
Слова добра для неї необхідні.
До другої на поміч Я спішу.

А третя... Довго з нею ми знайомі,
Нема між нами жодних перешкод.
І дім її давно Моїм став домом.
І довіряє все вона цілком.

Душа пройшла випробування школу,
Довірить працюможу будь-яку.
Шляхом тяжким проводжу її знову,
Із рук Своїх її не відпущу.

Тепер не засмутиться вона зовсім,
І в час нелегкий духом не впаде.
Та буде вірить, вірить і молиться.
Ні погляду, ні слів моїх не жде.

Та третя знає, що я з нею буду
До цілі Неба доведу її.
І якщо тяжко у житті їй буде.
Мое мовчання зможе зрозуміти.

Моя любов всіх поглядів найвища,
Несе благословіння лиш вона,
І хто дитям Господнім став, тим більше,
Навчиться довірять Мені сповна.

Мені довіряє й ти — сказав Спаситель.
...Коли Я говорю, коли мовчу...
О, мій Господь, мій Пастир і Учитель,
Духовним істинам мене навчи...

Любовь ВАСЕНИНА,
пер. з рос. Ірини ГЕНІШ

ЛЮБОВ НАЙСИЛЬНІША!

Якось в одній школі хлопчик вдарив дівчинку. Вдарив так сильно, що вона заплакала. І пішла скаржитися татові. До речі, її тато працював учителем у цій школі.

Тато посадив дівчинку на коліна, щось прошепотів їй. Вона миттєво витерла сльози й усміхнулася.

Хлопчик, побачивши дівчинку з учителем, притиснувся до стіни, чекаючи покарання.

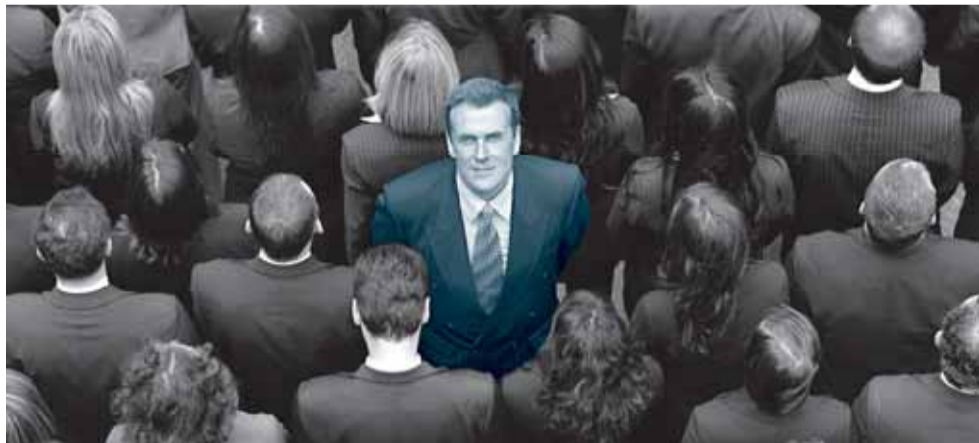
Що повинен зробити вчитель, щоб виховати і дівчинку, і хлопчика? Покарати хлопчика? Пробачити? А як же донька? Хіба їй не буде прикро, що рідний тато не заступився за неї?

Дівчинка підійшла до хлопчика, який її образив, простягла долоні. А в долонях були... цукерки.

Довго хлопчик дивився на цукерки, на дівчинку і на вчителя. Взяв цукерки, відвернувся і не витримав — заплакав.

КОГО БАЧИШ ПОРУЧ?

Жили двоє сусідів. Один славився мудрістю і любов'ю до людей. Його поважали. До нього приходили за порадою. Інший був багатим, але замкнутим і непривітним чоловіком.

Якось зустрілися сусіди на дорозі.
— У мене в житті є все! — сказав багатий. — Я багатий і впливовий. Але тебе поважають більше, ніж мене. Чому? Ось скажи мені, на кого я схожий?

Мудра людина усміхнулася і відповіла:
— Ти схожий на Ангела... На Божого Ангела!

Багатий задоволено посміхнувся.

— А ось ти схожий на осла. Такий же наївний і так само тягнеш на собі все, що на тебе не покладуть. Так чому ж тебе поважають більше? — Ти навіть не образився на мої слова про осла!

— А на що образитися? — відповів мудрий. — Хто пізнав у собі Бога, той бачить його і в інших. А той, хто...

Багатий засміявся і потис руку мудрому сусідові.

ДІТЯЧИЙ КУТОЧОК

Здоланий страх

Ромчика вважали болягузом, бо він усього на світі боявся. Боявся темряви, боявся собак, боявся задержуватих хлопців. Старший брат Костик намагався бути поряд, аби при нагоді захистити, але траплялися певні моменти, коли він не міг супроводжувати Ромчика.

— Брате, тобі потрібно перебороти свій страх, — уже не раз казав Костик. — Ти дорослий.

— Але ж я дійсно боюся, — закопирівав губу Ромчик. — Я не знаю, як подолати страх.

— Я чув, що на пошті є вакансія хлопчика-газетяра, — пригадав брат. — Ти вранці розносиш газети. Може, за роботою перестанеш боятися.

Ромчик погодився. А за тиждень він на своєму велосипеді розвозив людям пресу. Хлопчику доводилося вставати дуже рано, коли на вулиці панувала темрява, і від цього було моторошно.

До того ж у кожному обійсті був собака. Ромчик відбивався від них, як міг, однак майже завжди повертався додому з подертими штанами і наполоханим серцем.

А на одному подвір'ї його зустрічав гігантський собака, вдвічі більший від нього самого, й тут уже ніщо не допомагало: ні згорнута газета, якою зазвичай відбивався, ні гвалт. Що робити? Ромчик просив брата його супроводжувати, але Костик відмовив:

— Ромчику, як можна навчитися, коли я завжди буду поряд. Ні, брате, вчися захищатися. Адже тобі все одно потрібно ставати хоробрим!

Мама також не мала часу супроводжувати сина. Лише вчителька недільної школи дала слухну раду:

— Хіба ж Бог не більший за всі твої страхи? Коли ми віддаємо їх Господу, Він забирає, а натомість дає силу і відвагу. Пригадай Даниїла... — саме тоді на уроці вони читали історію про Даниїла, якого кинули до лев'ячої ями, звідки Бог його визволив.

Перед сном хлопчик звернувся до Бога, просячи про допомогу і вірячи, що Господ усе влаштує найкращим чином.

Уранці Ромчик знову розвозив газети. Біля будинку з велетенським собакою він почув крики:

— Допоможіть! Допоможіть!

Хлопчик зазирнув за паркан. На стежці лежав чоловік, а навколо нього кружляв собака. Побачивши газетяра, пес погрозило загарчав. А чоловік, навпаки, дуже зрадів, хоча було видно, що йому боляче:

— Хлопче, підійди-но сюди.

І Ромчик, з острахом дивлячись на собаку, наблизився до господаря.

— Дядечку, що трапилось?

— Я перчепився, й не-

вдало впав, — простогнав чоловік. — Хлопче, зайди до будинку. На столі телефон. Виклич швидку.

Ромчик настільки зосередився на допомозі, що зовсім не зважав на пса. Та й собака, здається, був настільки шокований такою відвагою, що відступив, коли хлопчик кинувся до будинку хазяїна і викликав швидку допомогу. Потім пес підбіг до Ромчика, вдячно зазирнув йому у вічі й ласкаво лизнув руку.

Хлопчик геть і забув, як ще кілька хвилин тому страшенно боявся цю тварину. Аж ось приїхала швидка й забрала чоловіка до лікарні. На прощання господар попросив Ромчика пригледіти за собакою.

Відтоді страх назавжди полишив хлопчика. Зі злим собакою вони стали найкращими друзями, а вчителька недільної школи дала дітям іще один вірш зі Священного Писання для вивчення напам'ять: «Шукав я був Господа, — і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив».

Відтоді страх назавжди полишив хлопчика. Зі злим собакою вони стали найкращими друзями, а вчителька недільної школи дала дітям іще один вірш зі Священного Писання для вивчення напам'ять: «Шукав я був Господа, — і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив».

— Я перчепився, й не-

вдало впав, — простогнав чоловік. — Хлопче, зайди до будинку. На столі телефон. Виклич швидку.

Ромчик настільки зосередився на допомозі, що зовсім не зважав на пса. Та й собака, здається, був настільки шокований такою відвагою, що відступив, коли хлопчик кинувся до будинку хазяїна і викликав швидку допомогу. Потім пес підбіг до Ромчика, вдячно зазирнув йому у вічі й ласкаво лизнув руку.

Хлопчик геть і забув, як ще кілька хвилин тому страшенно боявся цю тварину. Аж ось приїхала швидка й забрала чоловіка до лікарні. На прощання господар попросив Ромчика пригледіти за собакою.

Відтоді страх назавжди полишив хлопчика. Зі злим собакою вони стали найкращими друзями, а вчителька недільної школи дала дітям іще один вірш зі Священного Писання для вивчення напам'ять: «Шукав я був Господа, — і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив».

— Я перчепився, й не-

вдало впав, — простогнав чоловік. — Хлопче, зайди до будинку. На столі телефон. Виклич швидку.

Ромчик настільки зосередився на допомозі, що зовсім не зважав на пса. Та й собака, здається, був настільки шокований такою відвагою, що відступив, коли хлопчик кинувся до будинку хазяїна і викликав швидку допомогу. Потім пес підбіг до Ромчика, вдячно зазирнув йому у вічі й ласкаво лизнув руку.

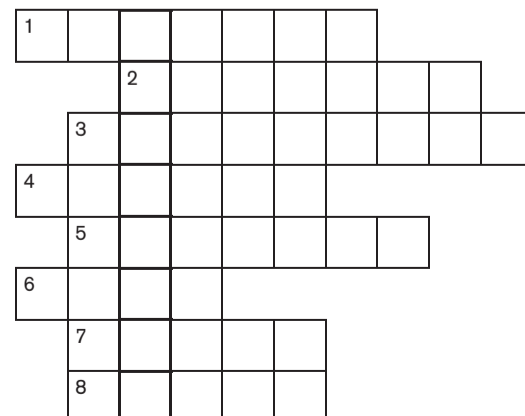
Хлопчик геть і забув, як ще кілька хвилин тому страшенно боявся цю тварину. Аж ось приїхала швидка й забрала чоловіка до лікарні. На прощання господар попросив Ромчика пригледіти за собакою.

Відтоді страх назавжди полишив хлопчика. Зі злим собакою вони стали найкращими друзями, а вчителька недільної школи дала дітям іще один вірш зі Священного Писання для вивчення напам'ять: «Шукав я був Господа, — і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив».

Проповідь на горі

Матвія 5:1-16. Ріши кросворд та дізнайся, якими ми можемо бути на землі.

1. Яке Царство матимуть вбогі духом?
2. Хто впаде на землю?
3. Хто будуть утішені?
4. Чіми синами будуть миротворці?
5. Де наша нагорода?
6. Хто слухав проповідь Ісуса?
7. Що робили люди з пророками?
8. Що не може схватитися на горі?

Підготувала Ірина Геніш

Борімося за життя

Ми залежні. Залежні від тепла, електроенергії та води; залежні від фінансів; залежні від тих, кого любимо; залежні від власного здоров'я; в багатьох аспектах — від погоди. Сьогодні, можливо, як ніколи раніше, ми залежні від допомоги з-за кордону. Ми мріємо про прості речі, які нічого не вартують, але дорого коштують. Ми прагнемо бачити дітей щасливими й мріємо про день, коли закінчиться війна.

Наше серце щемить, коли ми бачимо світліни, як ця. Про що думає ця маленька дівчинка? Навіть найменші діти можуть сильно страждати. Можливо, вони вже не плачуть, але їхнє серце огорнене та міцно стиснуте страхом, болем і печучим жахом.

Невже вона винна? Чим ми можемо їй заридити? Багато запитань і мало відповідей. Але в усьому цьому болі, руйнуваннях, каліцтвах, смертях і гвалтуваннях є надія. Вона присутня навіть у катівських підвалах, у хоспісах, в Оленівці, Маріуполі та Луганську. Надія є всюди, де є Бог!

Якщо замислитися, смерть не є такою страшною, якщо в серці живе надія і віра в Ісуса Христа, нашого Спасителя. А смерть без покаяння, без віри в Бога — це падіння в пекло, де не гасне вогонь, де вічне страждання, страх і невимовний біль, де скрегіт зубів і немає надії. Але смерть з Богом у серці — це всього лише межа, поріг, переступивши який, ми йдемо додому.

Зрештою, тут, на землі, людина по-справжньому не може бути щасливою. Справжнє щастя там, де Христос.

Сьогодні я не про смерть, сьогодні я про життя, життя вічне. Допоким ми ще живі, допоки є час і можливість, допоки не втопилося в суєті життя, поки клопоти не скували наших сердець, будьмо чуйними до Божого Слова! Церква — це не місце і не храм, церква — це люди. Біжімо до них, до

тих, чия спрага по Богу дає світло очам, радість серцю й мир душі. Розгортаймо стару Біблію, досить її лише цілувати — почнімо читати, пізнавати й виконувати написане. Віруймо в Ісуса Христа, бо Він єдина наша надія, наш Спаситель і Заступник. Молімося про мир, про перемогу, про покаяння, про зцілення. Борімося за життя, особливо — за життя вічне.

Юрій ПРИТИКА

Люди кажуть:

«Не бачу — не повірю».

Бог каже:

«Не повіриш — не побачиш».

Не обов'язково знати, куди йдеш, якщо знаєш, що тебе веде Бог.

Страх бачить перешкоди, віра — можливості.

ЧИ ТИ ЗНАЄШ, ЯКОЮ Є БОЖА ЛЮБОВ?

Закінчення. Початок на стор. 1

Бог про Свою любов не просто заявляє, а вона має свої незмінні прояви відносно кожного із нас. Слово ж Боже розкриває Його любов та характеризує її, і вона є:

Неосянна: «Так-бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16);

Безумовна: «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Рм. 5:8);

Жертвенна: «...Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богові на приемні пахощі» (Еф. 5:2);

Безкінечна: «Любов'ю вічною я полюбив тебе...» (Єр. 31:3);

Всеохоплююча: «Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй! Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його» (Ів. 15:9-10);

Перша: «Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полю-

бив нас, і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи» (Ів. 4:10);

Бездоганна: «...зодягніться в любов, а вона — союз досконалості» (Кол. 3:14);

Ревнива: «Хто більш, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більш, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний» (Мт. 10:37);

Проникаюча: «Я ж ім'я Твоє їм об'явив й об'являтиму, щоб любов, що Ти нею Мене полюбив, була в них, а Я в них!» (Ів. 17:26);

Оберігаюча: «А ми, що належимо дневі, будьмо тверезі, зодягнувшись в броню віри й любові...» (1 Сол. 5:8);

Об'єднуюча: «А ви, улюблені, будуйте себе найсвятішою вашою вірою, моліться Духом Святим, бережіть себе самих у Божій любові...» (Юди 21);

Нестримна: «Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? ... ні смерть, ні життя, ні Ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе

відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Рим. 8:35-39);

Повна: «Полюбивши своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх» (Ів. 13:1);

Найбільша: «А тепер залишаються віра, надія любов, — оці три. А найбільша між ними — любов!» (1 Кор. 13:13).

Коли ми дізнаємось про таку любов Божу, чи може вона не захопити? Важливо, щоб почуття любові до Бога не втрачалось, як про це ми читаємо у Євангелії: «Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов» (Об. 2:4). А для того, щоб любов до Бога зберегти і примножити, слід зважати на слова апостола Павла: «Дбайте про любов...» (1 Кор. 14:1).

Тільки взаємна любов формує гармонію стосунків, вона приносить задоволення та щастя. Бог хоче, щоб вона була саме такою, а тому переконливо звертається через Своє Слово до нас: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душою своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь» (Мт. 22:37).

Ігор КРОЩУК

«ХАЙ З ЛЮБОВ'Ю ВСЕ РОБИТЬСЯ У ВАС!» (1 Кор. 16:14)

Я озирюся на пройдені роки і вже стільки зроблено на ниві Божій (у моєму випадку перевалило за тридцять років), і ми сподіваємося — зроблено саме корисного для Божого Царства, однак одразу на цей рахунок мене добре витвержежу вірш (якщо приходять думка хвалитися чи пишатися, або якщо хтось тебе хвалить):

«Так і ви, коли зробите все вам наказане, то кажіть: „Ми нікчемні раби, бо зробили лиш те, що повинні зробити були!“» (Від Луки 17:10).

І головне що в праці для Господа? Не скільки зробив, а чи при цьому всьому була любов! Чи було співчуття та милосердя до тих людей, котрим доносив свій контент.

Можливо ти добре старався ефективно передавати свій матеріал аудиторії, ретельно робив контент доступним, зрозумілим і привабливим. Але не це головне: а головне питання відкрите сьогодні:

ЧИ БУЛО ЦЕ ЗРОБЛЕНО З ЛЮБОВ'Ю?

Мене гарно пригощали в одному домі, запитав рецепт однієї страви в господині Наталі та її доньки Жені, вони сказали, що рецепт доволі простий, але це є один важливий інгредієнт і це ... любов!!!

ХАЙ ВСЕ З ЛЮБОВ'Ю РОБИТЬСЯ У ВАС!

Зауважте — все!

Чи не розгубили ми в численній праці для Бога і швидкому галопі, гонити за аудиторією головне? А що головне?

ХАЙ ВСЕ З ЛЮБОВ'Ю РОБИТЬСЯ У ВАС!

«Не дай нам, Боже, ненароком переступити через любов, аби набути додаткові лайки, бонуси чи бабоси!» Церкві в Ефесі Христос зробив суворий докір:

«Але маю на тебе, що ти залишив свою першу любов. Отож, пам'ятай, звідки ти вправ, і покайся, і вчинки давнішні роби. Коли ж ні, то до тебе прийду незабаром, і зрушу твого свічника з його місця, якщо не покаєшся» (Об'явлення 2:4-5).

Тож що важливо в служінні Богові? Щоб не було: «Для Бога, але без Бога».

Отже, важливо не тільки служити Йому, а насамперед любити Його, служити з любов'ю до Бога і відповідно — до людей. Служити в простоті, без домішок егоїзму чи формалізму.

Сьогодні в соцмережах часто звучить фраза: полюби себе, однак Христос каже: ВІДКИНЬ СЕБЕ. Я не хочу, щоб мені казали чи про мене думали: «Він тільки себе любить!» Любити не себе, а Бога — служити Йому не з обов'язку, звички, чи крайньої необхідності (копати вже не могу, мушу продовжувати верстати християнську газету; або — хочу бути пастором, бо це почесно, престижно, це служіння дає владу, відкриває можливості виїхати за кордон тощо).

Отже, як працювати, служити (робити все!)?

ХАЙ ВСЕ З ЛЮБОВ'Ю РОБИТЬСЯ У ВАС!

ПРАЦЮВАТИ:

1) з глибоким почуттям любові та вдячності Богу і

2) з милосердям, співчуттям до людей, потребує допомогти.

Я роблю справи милосердя не тому, що так треба, а тому, що не могу інакше!

Любов в певній мірі розділяє біль та страждання ближнього. Плаче з тим, хто плаче і може щиро радіти з тим, хто радіє!

Ознакою того, що «перша любов» втрачена, є те, коли служіння Богові стає рутинним, без справжнього ду-

ховного натхнення. Роблю за гроші, а інакше пальцем не поворухну.

Слово Боже каже: «І все, що тільки робите, робіть від душі, немов би для Господа Ісуса Христа, а не для людей!»

І ВСЕ, ЩО РОБИТЕ, РОБІТЬ ЯК? З ЛЮБОВ'Ю!

Перед нами видимі люди, але ми бачимо в них невидимого Бога!

«Знайте, що від Господа прийдемо в нагороду нетлінну спадщину, бо служимо ми Господу Христу!» І служимо як? З любов'ю! (До колоссян 3:23-24).

Наше служіння, праця важливі тільки з почуттям глибокої відповідальності через що? Через пристрасну любов до Господа:

«Ти вабив мене, Господи, і я захоплений Тобою, Боже!» — проголосив пророк Єремія.

Якщо світські інтереси, матеріальні цінності стали займати першість у твоєму житті, це ознака втрати любові. Зауважте: скільки в процентному відношенні у вас займає гонитва за матеріальним і богошукання? Тож навіть древній мудрець зазначив, що уся праця людини для рота її (Еклезіяст 6:7). Саме це захопило багатьох сучасних християн, які все вище піднімають планку матеріальних бажань і вимог. І вони шукають виправданя цьому, посилаючись на Біблію, до прикладу цитують такий вірш: «Хто не турбується за домашніх, той гірший від невірного». Як зручно, чи не так? Якщо стало менше співчуття, служіння та жертвовності — це ознака втрати першої любові.

Один чоловік, який розчарувався в своїй жінці, мені признався, що бачити її не може, настільки вона йому остогидла, в кінці кінців вони розлучилися.

Якщо ми не бачимося з Ісусом в молитві, не спілкуємося з Ним, не спішимо до молитви, це байдужість не до молитви, а до Ісуса, це відсутність любові до Нього. Якщо відсутня любов — то це називається як?

МОЖЕ БАЙДУЖІСТЬ?

Коли немає жодних емоцій, позитивних чи негативних. Людина просто не відчуває ні любові, ні ненависті.

МОЖЕ РОЗЧАРУВАННЯ?

Коли втрачені близькі стосунки з Богом.

МОЖЕ ХОЛОДНІСТЬ?

Якщо ми більше закриваємо серце, ніж відкриваємо, тримаємо дистанцію з людьми і з Богом.

Я упевнений, що мій читач, який дочитав аж до цього місця, скаже:

«Я ЛЮБЛЮ ІСУСА!»

Якщо шукаєш часу побути з Ним наедині — це перша любов!

Згадай свою першу любов до коханої дівчини — я думаю про неї, мрію, чекаю години побачення з трепетом, тремтінням, ніжністю, я скачу, томлюся...

Чи не з цієї причини псалмоспівець звертається до Бога: досліди моє серце — може я збочив, звернув з дороги любові і йду дорогою злою?

«БОЖЕ, ПОВЕРНИ МЕНЕ НА ДОРОГУ ТВОЄЇ ЛЮБОВІ!»

«Господи, я так багато трудився для Тебе...» — наш аргумент.

А Господь ставить інше запитання: «Чи ти це робив добровільно, а отже — робив з любов'ю чи від безвиході?»

Варто частіше молитися до Бога і просити Його, щоб у нашому житті щоденно справджувалася проста євангельська істина:

ВСЕ, ЩО Я РОБЛЮ, РОБЛЮ З ЛЮБОВ'Ю — ДО БОГА І ЛЮДЕЙ!

Геннадій АНДРОСОВ

БОЖЕ, ПОКАЖИ МЕНІ СЛАВУ СВОЮ!

Мойсей, звертаючись до Бога, сказав: «Покажи мені славу твою!» (Вихід 33:18). Цей заклик відображає глибок бажання знати Бога в усій Його величі. Сьогодні, в епоху благодаті, це бажання може реалізувати кожен віруючий. Ми маємо можливість щодня входити в Святе Святих завдяки вірі в Ісуса Христа. Як говорить Євангеліє від Івана: «І Слово стало тілом і оселилося між нами, і ми бачили славу Його, славу, як єдиногодітного від Отця, повного благодаті та істини» (Івана 1:14). Багато християн у церквах прагнуть бачити славу Божу, але які практичні кроки потрібні для досягнення цього?

ЦІНА БАЧЕННЯ СЛАВИ БОЖОЇ

Щоб глибше зрозуміти і пережити славу Божу, необхідно заплатити певну ціну. Це може включати жертву нашого часу, зусиль або навіть власних бажань. Ісус навчає нас: «Якщо хто хоче йти за Мною, хай зречеться себе і візьме свій хрест» (Матвія 16:24). Істинна жертва може бути болісною, але вона відкриває двері до глибших стосунків з Богом.

Ми прагнемо, щоб Бог діяв через нас, являв чудеса, давав нам духовні дари, такі як зцілення. Проте, бажачи бачити славу Божу, ми часто забуваємо, що цьому пе-

редують певні зусилля. Щоб мати плід, потрібно дати час для його зростання. Чи готовий ти платити цю ціну? Звичай ми не готові до цього. Ми просимо пробудження: «Боже, наповни наш дім молитви...». Але чи дійсно ми готові віддати свій час для служіння людям, проявляти терпіння і проходити шлях учнівства?

ГОТОВНІСТЬ ДО ЖЕРТВИ

Коли ми звертаємось до Бога з проханням: «Боже, дай мені дітей!», чи готові ми заплатити цю ціну? Це не лише про недоспані ночі і виклики, які тривають протягом життя. Діти — це живі створіння, за якими потрібно піклуватися. В одному прикладі, молода сім'я просить Бога про дитину, і коли отримують двох доньок, мама вже молиться інакше: «Не дай, Боже, ще одного!» Це відображає наше людське ество: ми бажаємо плодів, але часто не готові до труднощів, які йдуть разом із ними. Хочемо пожинати плоди, натомість нічого не роблячи для догляду за рослинами, на яких повинні дозріти плоди. Хочемо кататися згорі, а вгору саночки тягти також треба.

Коли ми просимо талант, дар, чи готові ми їх примножувати? Нерідко ми просимо у Бога, обіцяючи робити все належне, а потім віддає-

мо Йому назад, коли це стає важким. А Біблія каже: «Тож примнож талант!» (Матвія 25:14-30). Примножувати талант — це важка праця, а ми сподіваємося на миттєві результати.

ГОТОВНІСТЬ СПРИЙМАТИ СТРАЖДАННЯ

Сини Заведєа хотіли сісти біля трону слави Божої, однак їм Ісус поставив запитання: «Чи готові ви пити чашу Мою?» Це питання запрошує нас задуматись про те, чи готові ми приймати страждання, які можуть супроводжувати славу Божу. Багато хто з нас не усвідомлює серйозності цього запиту і хоче лише приблизитися до Божої слави, не готовий до викликів.

Чи готовий ти бути тим «віслюком», на якому слава Божа перебуватиме? Іоанн отримав відкриття Божої слави, але за це йому довелося пережити важкі обставини — бути на острові Патмос, в умовах відчуження. Він не мав там жодних комфортних умов побуту, до яких ми звикли. Ти готовий заплатити таку ціну?

Стефан побачив славу Божу в момент мученицької смерті...

ВІДКРИТТЯ СЕРЦЯ ДЛЯ СЛАВИ БОЖОЇ

Чим більше ми відкриваємо своє серце для Бога,

тим більше Він проявляє Свою славу в нашому житті. Павло наголошує: «Наші серця відкриті до вас» (2 Коринтян 6:11). Він закликає нас до відкритості, готовності вмщувати біль і страждання інших, являти справи милосердя, робити добро — постійність у цих справах — це все шлях до присутності слави Божої у нашому житті.

На жаль, багато віруючих закривають свої серця, отримавши образи або несправедливі докори. Це може призвести до відходу з церкви або загублення зв'язку з Богом. Ти можеш думати, що закрився лише перед людьми, але, може, закрився і перед Богом.

ТОЖ, ЯКУ СЛАВУ МИ ПРАГНЕМО БАЧИТИ?

Чи готові ми до жертви і страждань заради того, щоб відчувати і побачити славу Божу в нашому житті? А як не готові, то скільки завгодно махайте піджаками і прапорами, скакайте, танцюйте, кричіть у потужні мікрофони, дружно плескайте в долоні, зосили натужно співайте з гучними барабанами, падайте, як снопи, кладіть руки і мастіть оливою — нічого не допоможе. Це хибний шлях, шлях до неслави і сорому.

Геннадій АНДРОСОВ

Чотири поради місіонерам

Нещодавно я читав книгу Патріка Джонстоуна і Діна Мерріла «Служіння Богу в сучасному місті». Він виділяє 8 кроків, які допоможуть досягти успіху в служінні євангелізації. Назву деякі, трохи перефразувши.

1. Моліться за місцевість.

Є багато причин для того, щоб молитися. Молитва — це ключ до перемоги над силами зла і поширення Христового світла.

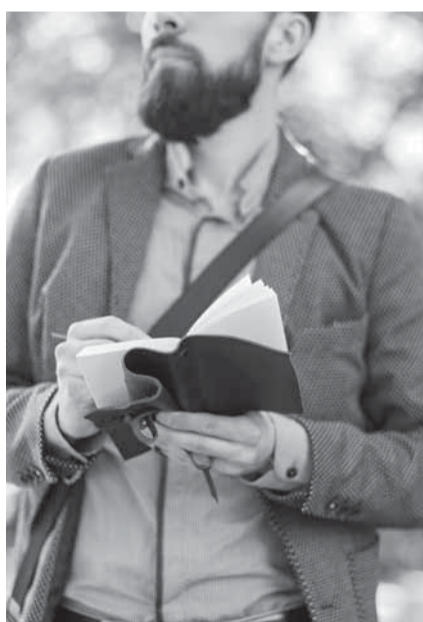
«Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій поборності та чистості. Бо це добре й приємне Спасителю нашому Богові, що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1Тим.2:1-4)

Ключова думка тут: Бог хоче спасти людей. Для цього потрібно молитися. Це велика таємниця спасіння: у справі спасіння Бог задіює інших людей. Багато Він спасає на молитви інших.

2. Досліджуйте місцевість.

Богу відомо все, про кожну людину і місцевість. Але проблема в тому, що нам це не відомо. Ті, хто звершує роботу Божу повинні діяти зі знанням справи, а не за припущеннями. Інший місіонер Рей Банке одного разу так описав своє служіння в Чикаго: «Мені потрібно було вивчити місто, оскільки, не знаючи його, я не зміг би його любити». Він часто порівнював дослідження міста з підготовкою до проповіді.

Ти маєш знати місцевість, і місцевість має знати тебе. Ось чому ми кажемо, що ефективніше, коли служитель /пресвітер місцевий, а не приїжджий (приїхав, провів зібрання і поїхав).

Одна велика церква заснувала десять інших церков. Вони кажуть: «Ми робимо те саме, що робив Мойсей, коли послав розвідників, аби ті вивчили ханаанську землю. Ми збираємо інформацію про обличчя нашого міста, після чого розповідаємо про це у своїй церкві. Потім, як Ісус Навин і Калев, ми надихаємо їх бути мужніми».

3. Боріться з бідністю і протистійте проявам зла.

Люди хочуть не лише слухати, але й бачити вчинки. Сьогодні є велика проблема бідності, в селах особливо. Але на це ніхто не звертає увагу, нікому немає діла до бідних.

За даними багатьох міжнародних організацій, рівень бідності в Україні зріс до 50%, за межею бідності перебуває близько 19 мільйонів українців.

Слова Ісуса, на які мало хто звертає увагу: «завжди бо бідних маєте з со-

бою... і коли захочете, можете їм добро чинити» (Мр.14:7).

Існують різні форми служіння нужденним:

- 1) Надавайте цільову допомогу, особливо після травматичних подій. Будьте першими, хто відгукується на людське горе. Приклад перші християни: почувши, що буде голод в Юдеї, віруючі в Антіохії відгукнулися (Дії.11:28-29)
- 2) Проводьте заходи, на яких можна підкріпитися і душею, і тілом. Якщо є можливість, нагодуйте, обігрійте і т.д.
- 3) Закликайте нужденних до самодостатності, вкладайте в наступне покоління. Ви можете організувати навчання з дітками, запросити на ці заняття віруючого вчителя, який знає англійську мову, чи математику і покращувати на цих курсах їхні знання. Перед навчальним роком чи посеред року допоможіть дитині в навчанні. Дехто допомагає вчити уроки і т.д. Але не просто надавайте гуманітарну допомогу, а робіть це «в Ім'я Ісуса». Бо основна задача Церкви — проповідувати Царство.

Роблячи добрі діла, ви здобуватимете право проповідувати тим людям.

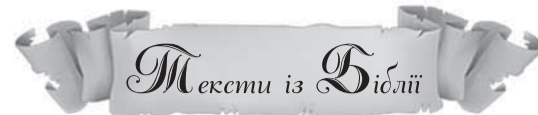
4. Будуйте здорову церкву.

Яка це здорова церква? Церква, яка практикує учнівство. Будьте відкриті до людей.

Душа людини мучиться, багатьом не вистачає спілкування, люди томляться у гріхах. Лише Церква може задовольнити потреби людей! А міняє долі людей Євангелія. Бо це сила Божа на спасіння кожному, хто вірує!

Церква — це свічник у місті чи селі. Нехай не гасне цей вогонь, запалюйте його і підтримуйте. Підтримуйте одне одного, підбадьоруйте, служіть один одному!

https://t.me/genissh_blogspot/

Дії Апостолів

25 Розділ

1 А коли прибув Фест до свого намісництва, то він по трьох днях відійшов із Кесарії до Єрусалиму. ² І поскаржилися йому на Павла первосвященники та головніші з юдеїв, і благали його, ³ і ніби милости просили для нього, щоб до Єрусалиму його припровадив, вони змову вчинили, щоб смерть заповідати йому по дорозі. ⁴ А Фест відповів, що Павла стережуть у Кесарії, і він сам незабаром туди подається. ⁵ Отже, сказав він, хто спроможен із вас, нехай ті вирушають разом з мною, і коли є неправда яка в чоловікові цьому, нехай оскаржують його.

⁶ І, пробувши в них днів не більше як вісім чи десять, він повернувся до Кесарії. А другого дня він засів на суд-девім сидніні, і звелів, щоб привести Павла. ⁷ Як його ж привели, то стали навколо юдеї, що поприходили з Єрусалиму, і Павлу закидали багато тяжких винувачень, що їх не могли довести, ⁸ бо Павло боронився: Я не провинився ні в чім ані проти Закону юдейського, ані проти храму, ані супроти кесаря. ⁹ Тоді Фест, що бажав догодити юдеям, промовив Павло-ло в відповідь: Чи ти хочеш до Єрусалиму піти, і там суд прийняти від мене про це? ¹⁰ Та Павло відказав: Я стою перед судом кесаревим, де належить мені суд прийняти. Юдеїв нічим я не скривдив, як і ти дуже добре те знаєш. ¹¹ Бо коли допустився я кривди, або гідне смерті вчинив що, то не відмовляюся вмерти. Як нема ж нічого того, у чім вони винувають мене, то не може ніхто мене видати їм. Відкликаюсь до кесаря! ¹² Тоді Фест, побалакавши з радою, відповів дав: Ти відликався до кесаря, до кесаря підеш!

¹³ Як минуло ж днів кілька, цар Агріппа й Верніка приїхали до Кесарії, щоб Феста вітати. ¹⁴ А що там багато днів вони пробули, то Фест виклав справу Павлову цареві й промовив: Є один чоловік від Фелікса лишений в'язень, на якого, як в Єрусалимі я був, первосвященники й старші юдейські принесли скаргу, домагаючись його осуду. ¹⁵ Я їм відповів, що римляни не мають звичаю людину якусь видавати на згубу, поки пізваний перед собою не матиме обвинувачів, і не буде йому дано можності для оборони від закидів. ¹⁷ І як зійшлись вони тут, то я, зволікання не роблячи жадного, сів наступного дня на сидніня суддеве, і звелів привести цього мужа. ¹⁸ І винувальники стали круг нього, проте не вказали вини ані жадної з тих, яких я сподівався. ¹⁹ Та мали вони проти нього якісь суперечки про власне своє марновірство, і про якогось Ісуса померлого, про Якого Павло твердив, що живий Він. ²⁰ І я був непевний у цьому змаганні й спитав, чи не хоче піти він до Єрусалиму, і там суд прийняти про це? ²¹ Через те ж, що Павло заявив, щоб залишений був він на кесарів розсуд, я звелів сторожити його, аж поки його не відправлю до кесаря. ²² А Агріппа промовив до Феста: Хотів би і я цього мужа послухати! Узавтра сказав той почувеш його.

²³ А назавтра Агріппа й Верніка прийшли з превеликою пишнотою, і на залу судову ввійшли разом з тисячкими та значнішими мужами міста. І як Фест наказав, то Павло був приведений. ²⁴ І сказав до них Фест: О царю Агріппо, та з нами присутні всі мужи! Ви бачите того, що за нього ввесь люд юдейський мені докучав в Єрусалимі та тут, кричачи, що йому не повинно більш жити. ²⁵ Я ж дізнався, що нічого, вартого смерті, він не вчинив; а що сам він відликався до Августа, розсудив я послати його. ²⁶ Нічого не маю я певного, що міг би про нього писати до пана. Тому я припровадив його перед вас, а найбільш перед тебе, царю Агріппо, щоб після переслухання мав що писати. ²⁷ Бо здається мені нерозважливим ув'язненого посилати, і не означити обвинувачень на нього.

26 Розділ

¹ А Агріппа сказав до Павла: Дозволяю тобі говорити про себе самого. Павло тоді простягнув руку, і промовив у своїй обороні:

² О царю Агріппо! Уважаю себе за щасливого, що сьогодні я перед тобою боронитися маю з усього, у чім мене винувають юдеї, ³ особливо ж тому, що ти знаєш усі юдейські звичаї та суперечки. Тому я прошу мене вислухати терпляче.

⁴ А життя моє змалку, що спочатку то-чилося в Єрусалимі серед народу мого, знаючі усі юдеї, ⁵ які відують здавна мене, аби тільки схотіли засвідчити, що я жив фарисеем за найдокладнішою сектою нашої віри. ⁶ І тепер я стою отут суджений за надію обітничу, що Бог дав її нашим отцям, ⁷ а її виконання чекають побачити наші дванадцять племен, служачи Богові безперестанно вдень та вночі. За цю надію, мене винувають юдеї! ⁸ Чому ви вважаєте за неймовірне, що Бог воскрешає померлих?

⁹ Правда, думав був я, що мені належить чинити багато ворожого проти Імення Ісуса Назарянина, ¹⁰ що я в Єрусалимі їй робив, і багато кого з святих до в'язниць я замкнув, як отримав був владу від первосвященників; а як їх убивали, я голос давав проти них. ¹¹ І часто по всіх синагогах караючи їх, до богозневаги примушував я, а лютуючи вельми на них, переслідував їх навіть по закордонних містах.

¹² Коли в цих справах я йшов до Дамаску з владою та припорученням первосвященників, ¹³ то опівдні, о царю, на дорозі побачив я світло із неба, ясніше від світлоти сонця, що осяяло мене та тих, хто разом з мною йшов!... ¹⁴ І як ми всі повалились на землю, я голос почув, що мені говорив єврейською мовою: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? Трудно тобі бити ногою ко-лючку! ¹⁵ А я запитав: Хто Ти, Господи? А Він відказав: Я Ісус, що Його переслідуєш ти. ¹⁶ Але підведися, і стань на ноги свої. Бо на те Я з'явився тобі, щоб тебе вчинити слугою та свідком того, що ти бачив та що Я відкрив тобі. ¹⁷ Визволяю тебе від твого народу та від поган, до яких Я тебе посилав, ¹⁸ відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів і долю з освяченими.

¹⁹ Через це я, о царю Агріппо, не був супротивний видінню небесному, ²⁰ але мешканцям перше Дамаску, потім Єрусалиму й усякого краю юдейського та поганам я проповідував, щоб покалявся й навернулись до Бога, і чинили діла, гідні покаяння. ²¹ Через це юдеї в святині схопили мене та й хотіли роздерти. ²² Але, поміч від Бога одержавши, я стою аж до дня сьогоднішнього та свідкую малому й великому, нічого не розповідаючи, окрім того, що сказали Пророки й Мойсей, що статисти має, ²³ що має Христос постраждати, що Він, як перший воскреснувши з мертвих, проповідувати буде світло народів і поганам!

²⁴ Коли ж він боронився отак, то Фест проказав гучним голосом: Дурієш ти, Павле! Велика наука доводить тебе до нерозуму! ²⁵ А Павло: Не дурію сказав, о Фесте достойний, але провіщаю слова правди та широго розуму. ²⁶ Цар бо знає про це, до нього з відвагою я й промовляю. Бо не гадаю я, щоб із цього щобудь шквалось від нього, бо не в заутку діялось це. ²⁷ Чи віруєш, царю Агріппо, Пророкам? Я знаю, що віруєш. ²⁸ Агріппа ж Павлові: Ти малодко не намовляєш мене, щоб я став християнином... ²⁹ А Павло: Благав би я Бога, щоб чи мало, чи багато, не тільки но ти, але й усі, хто чує сьогодні мене, зробились такими, як і я, крім очих ланцюгів...

³⁰ І встав цар та намісник, і Верніка та ті, хто з ними сидів. ³¹ І набік вони відійшли, і розмовляли один до одного й казали: Нічого, вартого смерті або ланцюгів, чоловік цей не робить! ³² Агріппа ж до Феста сказав: Міг би бути відпущений цей чоловік, якби не відликався був до кесаря.

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добротності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту:
<https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с.мт. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 4;
- с. Велихії, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чакава, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Поповлі, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовчині, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Щоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинська, 25;
- с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоліани, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

Липки, вул. Івана Шишки, 10;

- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стівець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людичі, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісьє, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Мильчак, вул. Пушкіна, 4;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річниця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Здобвиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
- с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невірків, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожині (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Удзіці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свнців, вул. Визволення;
- с. Підбруси́нь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острого, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почаки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христ Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»
- с.мт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>
Картка: 5168 7521 0046 9512

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LYveH45F>
Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
- с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Оржів, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углище, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитняг-2 (місіонерські станції).

Рокитнявський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
- с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Томашів, вул. Зарічна, 2;
- с. Старе село, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Заболоття, вул. Соборна;
- с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
- с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
- с. Грабуни, вул. Незалежності;
- с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
- с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
- с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
- с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
- с. Березово, вул. Соборна;
- с. Єльне, вул. Ковпака;
- с. Білівіж (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
- с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
- с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
- с. Віри, вул. Шевченка;
- с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
- с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
- с. Чисель, вул. Ювілейна, 8;
- с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
- с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
- с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
- с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
- с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
- с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
- с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
- с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
- с. Корост, вул. Центральна;
- с. Клесів, вул. Зелена, 33;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мишуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Случанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Лючха, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

«Місіонерська Церква Христа Спасителя» м. Турка, Львівська обл.
Тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир